

עין משפט
גור מצוה

פג:

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

(6) אספסוף כ: מנייה יב: ע"י ג: (7) אספסוף כ: (8) אספסוף כ: (9) אספסוף כ: (10) אספסוף כ: (11) אספסוף כ: (12) אספסוף כ: (13) אספסוף כ: (14) אספסוף כ: (15) אספסוף כ: (16) אספסוף כ: (17) אספסוף כ: (18) אספסוף כ: (19) אספסוף כ: (20) אספסוף כ: (21) אספסוף כ: (22) אספסוף כ: (23) אספסוף כ: (24) אספסוף כ: (25) אספסוף כ: (26) אספסוף כ: (27) אספסוף כ: (28) אספסוף כ: (29) אספסוף כ: (30) אספסוף כ: (31) אספסוף כ: (32) אספסוף כ: (33) אספסוף כ: (34) אספסוף כ: (35) אספסוף כ: (36) אספסוף כ: (37) אספסוף כ: (38) אספסוף כ: (39) אספסוף כ: (40) אספסוף כ: (41) אספסוף כ: (42) אספסוף כ: (43) אספסוף כ: (44) אספסוף כ: (45) אספסוף כ: (46) אספסוף כ: (47) אספסוף כ: (48) אספסוף כ: (49) אספסוף כ: (50) אספסוף כ: (51) אספסוף כ: (52) אספסוף כ: (53) אספסוף כ: (54) אספסוף כ: (55) אספסוף כ: (56) אספסוף כ: (57) אספסוף כ: (58) אספסוף כ: (59) אספסוף כ: (60) אספסוף כ: (61) אספסוף כ: (62) אספסוף כ: (63) אספסוף כ: (64) אספסוף כ: (65) אספסוף כ: (66) אספסוף כ: (67) אספסוף כ: (68) אספסוף כ: (69) אספסוף כ: (70) אספסוף כ: (71) אספסוף כ: (72) אספסוף כ: (73) אספסוף כ: (74) אספסוף כ: (75) אספסוף כ: (76) אספסוף כ: (77) אספסוף כ: (78) אספסוף כ: (79) אספסוף כ: (80) אספסוף כ: (81) אספסוף כ: (82) אספסוף כ: (83) אספסוף כ: (84) אספסוף כ: (85) אספסוף כ: (86) אספסוף כ: (87) אספסוף כ: (88) אספסוף כ: (89) אספסוף כ: (90) אספסוף כ: (91) אספסוף כ: (92) אספסוף כ: (93) אספסוף כ: (94) אספסוף כ: (95) אספסוף כ: (96) אספסוף כ: (97) אספסוף כ: (98) אספסוף כ: (99) אספסוף כ: (100) אספסוף כ:

הגהות הב"ח

(6) נ"ב אמר ליה מא
אמר: (7) ת"י ד"ה
פועל וכו' מהך בעמי
ספסוף וכו' לא קאר
ט"י מהך:

פועל בכניסתו משלו לנימו מן המלאכה משלו בשעה שהיה שלו דהיינו אחר יציאת הכוכבים לפי שמורה לית אינו לנורך צעל הבית ולכן אין לו להצטל בשביל המורה משל בעה"ב דומן המלאכה

בני מעי שישו ומה ספיקות שלכם כך ודאות שלכם על אחת כמה וכמה מובטח אני בכם שאין רמה ותולעה שולטת בכם ואפי' הכי לא מייחבא דעתיה אשקיותו סמא דשיתא דעיליהו ותייליהו לביתא דשישא וקרעו לכריסיה הו מפקו מיניה דיקולי דיקולי דתרבא ומותבי בשמשא בתמוז ואב ולא מסרחי כל תרבא נמי לא סריח כל תרבא לא סריח שורייקי סומקי מסריח הכא אף על גב דאיכא שורייקי סומקי לא מסריח קרי אנפשיה אף בשרי ישכון לבטח ואף ר' ישמעאל ברבי יוסי מטא בי

פועל בכניסתו משלו לנימו מן המלאכה משלו בשעה שהיה שלו דהיינו אחר יציאת הכוכבים לפי שמורה לית אינו לנורך צעל הבית ולכן אין לו להצטל בשביל המורה משל בעה"ב דומן המלאכה

הוא מהניק עד לאת הכוכבים ולא מעמוד השחר כדמשמע בפרק אמר להם הממונה (יומא דף כח: ושם) דתנן האיר כל המזרח ויאלו כל העם לנכור פועלים משמע שלא היו נכנסים למלאכה עד הנן וכן משמע ברש פסחים (דף ג: ושם ד"ה ר"ל) דקאמר תתס דאסור לעשות מלאכה מהנן בערבי פסחים (וואמאי (ט) ט"י מהנן אלא לפי שהוא זמן התמלת פועלים לעשות מלאכה ואע"ג דבעורא כתיב גבי בניי בית המקדש שהיו עושין מעלות השחר תתס משום כבוד בהמ"ק הו מקדמי ט"י אכל שאר פועלין לא היו יוצאין למלאכה אלא מהנן ואיך שהליכה היא לנורך צעל הבית ואע"פ שמוזכר כניסה שהיא כנסוף היום קודם יציאה שהיא צנקה כן דרך הגמרא כההוא דאמר רב יהודה (י"ט) עולס יכנס אדם צ"י ט"ו ויאלו נט"ו ובעשין פסין (שיריון דף כח:) אכל מטפס ועולה מטפס ויורד ואע"ג דשעת י"ה הכנסת פועלים דריש פרק שם היתומים (ערכין דף כח:) ושם ד"ה בשעת היינו שעת הכנסת פועלים למלאכה כדמוכח תתס וכן צ"ל כל השנעין (שנעית דף מה:) כמניס לו פועלים ומוציא לו פועלים תתס לשון הכנסה והוצאה היו אכל הכל נקט כניסה ויציאה דהיינו כניסה לנימו ויציאה מנימו ופי' זה משמע צ"י ואפילו לשון הכנסה מפרש תתס כניסה לנימו ופי' איתא מפרש תתס ואלו ויאלו יעקב מן השדה בערב מינין תמן השוכר את הפועלים ופסק עמהם להשכים ולהעריב כ"י אמר ר' מנא בנתקו שאין מנהג מנאי צ"י הוא שמתה הוצאה משל בעה"ב והכנסה משל פועלים הוצאה משל בעה"ב מנין דכתיב (תהלים קד) תורח השמש יאספון מנאן ואיך יאלו אדם לפעלו הכנסה משל פועל מנין דכתיב (שם) ולעבודתו עדי ערב וכן פירש צנוקטרס אלא שפירש בכניסתו משלו מוותר משלו שאינו הולך עד אחר לאת הכוכבים ומה שזכיר ויחור אין נראה לר"י שאינו מוותר כלום ור"ח פירש בכניסתו למלאכתו וטמן משלו לבעה"ב וממחר ללאת קודם הנן שהוא זמנו ללאת ויאלו מעלות השחר ולכן צ"י יאספון ממלאכתו משל בעה"ב שיואל קודם לאת הכוכבים שיגיע לנימו עד לאת הכוכבים וזהו משל בעה"ב שהרי דינו היה עד לאת הכוכבים כמו שציבא מן הפסוק וקמ"ל ריש לקיש שזינו העולם מנהגס מדין הפסוק שציבא לקיים הא דאמר לעולם יכנס אדם צ"י ט"ו ופי' שכן משמע צ"י ואדרב' שם משמע כפי' קמא ועוד קשה לפירושו דמאי פריך ולימוי הכי נהיגי הא ריש לקיש לא איתא

לנימו מן המלאכה משלו בשעה שהיה שלו דהיינו אחר יציאת הכוכבים לפי שמורה לית אינו לנורך צעל הבית ולכן אין לו להצטל בשביל המורה משל בעה"ב דומן המלאכה

הוא מהניק עד לאת הכוכבים ולא מעמוד השחר כדמשמע בפרק אמר להם הממונה (יומא דף כח: ושם) דתנן האיר כל המזרח ויאלו כל העם לנכור פועלים משמע שלא היו נכנסים למלאכה עד הנן וכן משמע ברש פסחים (דף ג: ושם ד"ה ר"ל) דקאמר תתס דאסור לעשות מלאכה מהנן בערבי פסחים (וואמאי (ט) ט"י מהנן אלא לפי שהוא זמן התמלת פועלים לעשות מלאכה ואע"ג דבעורא כתיב גבי בניי בית המקדש שהיו עושין מעלות השחר תתס משום כבוד בהמ"ק הו מקדמי ט"י אכל שאר פועלין לא היו יוצאין למלאכה אלא מהנן ואיך שהליכה היא לנורך צעל הבית ואע"פ שמוזכר כניסה שהיא כנסוף היום קודם יציאה שהיא צנקה כן דרך הגמרא כההוא דאמר רב יהודה (י"ט) עולס יכנס אדם צ"י ט"ו ויאלו נט"ו ובעשין פסין (שיריון דף כח:) אכל מטפס ועולה מטפס ויורד ואע"ג דשעת י"ה הכנסת פועלים דריש פרק שם היתומים (ערכין דף כח:) ושם ד"ה בשעת היינו שעת הכנסת פועלים למלאכה כדמוכח תתס וכן צ"ל כל השנעין (שנעית דף מה:) כמניס לו פועלים ומוציא לו פועלים תתס לשון הכנסה והוצאה היו אכל הכל נקט כניסה ויציאה דהיינו כניסה לנימו ויציאה מנימו ופי' זה משמע צ"י ואפילו לשון הכנסה מפרש תתס כניסה לנימו ופי' איתא מפרש תתס ואלו ויאלו יעקב מן השדה בערב מינין תמן השוכר את הפועלים ופסק עמהם להשכים ולהעריב כ"י אמר ר' מנא בנתקו שאין מנהג מנאי צ"י הוא שמתה הוצאה משל בעה"ב והכנסה משל פועלים הוצאה משל בעה"ב מנין דכתיב (תהלים קד) תורח השמש יאספון מנאן ואיך יאלו אדם לפעלו הכנסה משל פועל מנין דכתיב (שם) ולעבודתו עדי ערב וכן פירש צנוקטרס אלא שפירש בכניסתו משלו מוותר משלו שאינו הולך עד אחר לאת הכוכבים ומה שזכיר ויחור אין נראה לר"י שאינו מוותר כלום ור"ח פירש בכניסתו למלאכתו וטמן משלו לבעה"ב וממחר ללאת קודם הנן שהוא זמנו ללאת ויאלו מעלות השחר ולכן צ"י יאספון ממלאכתו משל בעה"ב שיואל קודם לאת הכוכבים שיגיע לנימו עד לאת הכוכבים וזהו משל בעה"ב שהרי דינו היה עד לאת הכוכבים כמו שציבא מן הפסוק וקמ"ל ריש לקיש שזינו העולם מנהגס מדין הפסוק שציבא לקיים הא דאמר לעולם יכנס אדם צ"י ט"ו ופי' שכן משמע צ"י ואדרב' שם משמע כפי' קמא ועוד קשה לפירושו דמאי פריך ולימוי הכי נהיגי הא ריש לקיש לא איתא

לנימו מן המלאכה משלו בשעה שהיה שלו דהיינו אחר יציאת הכוכבים לפי שמורה לית אינו לנורך צעל הבית ולכן אין לו להצטל בשביל המורה משל בעה"ב דומן המלאכה

הוא מהניק עד לאת הכוכבים ולא מעמוד השחר כדמשמע בפרק אמר להם הממונה (יומא דף כח: ושם) דתנן האיר כל המזרח ויאלו כל העם לנכור פועלים משמע שלא היו נכנסים למלאכה עד הנן וכן משמע ברש פסחים (דף ג: ושם ד"ה ר"ל) דקאמר תתס דאסור לעשות מלאכה מהנן בערבי פסחים (וואמאי (ט) ט"י מהנן אלא לפי שהוא זמן התמלת פועלים לעשות מלאכה ואע"ג דבעורא כתיב גבי בניי בית המקדש שהיו עושין מעלות השחר תתס משום כבוד בהמ"ק הו מקדמי ט"י אכל שאר פועלין לא היו יוצאין למלאכה אלא מהנן ואיך שהליכה היא לנורך צעל הבית ואע"פ שמוזכר כניסה שהיא כנסוף היום קודם יציאה שהיא צנקה כן דרך הגמרא כההוא דאמר רב יהודה (י"ט) עולס יכנס אדם צ"י ט"ו ויאלו נט"ו ובעשין פסין (שיריון דף כח:) אכל מטפס ועולה מטפס ויורד ואע"ג דשעת י"ה הכנסת פועלים דריש פרק שם היתומים (ערכין דף כח:) ושם ד"ה בשעת היינו שעת הכנסת פועלים למלאכה כדמוכח תתס וכן צ"ל כל השנעין (שנעית דף מה:) כמניס לו פועלים ומוציא לו פועלים תתס לשון הכנסה והוצאה היו אכל הכל נקט כניסה ויציאה דהיינו כניסה לנימו ויציאה מנימו ופי' זה משמע צ"י ואפילו לשון הכנסה מפרש תתס כניסה לנימו ופי' איתא מפרש תתס ואלו ויאלו יעקב מן השדה בערב מינין תמן השוכר את הפועלים ופסק עמהם להשכים ולהעריב כ"י אמר ר' מנא בנתקו שאין מנהג מנאי צ"י הוא שמתה הוצאה משל בעה"ב והכנסה משל פועלים הוצאה משל בעה"ב מנין דכתיב (תהלים קד) תורח השמש יאספון מנאן ואיך יאלו אדם לפעלו הכנסה משל פועל מנין דכתיב (שם) ולעבודתו עדי ערב וכן פירש צנוקטרס אלא שפירש בכניסתו משלו מוותר משלו שאינו הולך עד אחר לאת הכוכבים ומה שזכיר ויחור אין נראה לר"י שאינו מוותר כלום ור"ח פירש בכניסתו למלאכתו וטמן משלו לבעה"ב וממחר ללאת קודם הנן שהוא זמנו ללאת ויאלו מעלות השחר ולכן צ"י יאספון ממלאכתו משל בעה"ב שיואל קודם לאת הכוכבים שיגיע לנימו עד לאת הכוכבים וזהו משל בעה"ב שהרי דינו היה עד לאת הכוכבים כמו שציבא מן הפסוק וקמ"ל ריש לקיש שזינו העולם מנהגס מדין הפסוק שציבא לקיים הא דאמר לעולם יכנס אדם צ"י ט"ו ופי' שכן משמע צ"י ואדרב' שם משמע כפי' קמא ועוד קשה לפירושו דמאי פריך ולימוי הכי נהיגי הא ריש לקיש לא איתא

לנימו מן המלאכה משלו בשעה שהיה שלו דהיינו אחר יציאת הכוכבים לפי שמורה לית אינו לנורך צעל הבית ולכן אין לו להצטל בשביל המורה משל בעה"ב דומן המלאכה

הוא מהניק עד לאת הכוכבים ולא מעמוד השחר כדמשמע בפרק אמר להם הממונה (יומא דף כח: ושם) דתנן האיר כל המזרח ויאלו כל העם לנכור פועלים משמע שלא היו נכנסים למלאכה עד הנן וכן משמע ברש פסחים (דף ג: ושם ד"ה ר"ל) דקאמר תתס דאסור לעשות מלאכה מהנן בערבי פסחים (וואמאי (ט) ט"י מהנן אלא לפי שהוא זמן התמלת פועלים לעשות מלאכה ואע"ג דבעורא כתיב גבי בניי בית המקדש שהיו עושין מעלות השחר תתס משום כבוד בהמ"ק הו מקדמי ט"י אכל שאר פועלין לא היו יוצאין למלאכה אלא מהנן ואיך שהליכה היא לנורך צעל הבית ואע"פ שמוזכר כניסה שהיא כנסוף היום קודם יציאה שהיא צנקה כן דרך הגמרא כההוא דאמר רב יהודה (י"ט) עולס יכנס אדם צ"י ט"ו ויאלו נט"ו ובעשין פסין (שיריון דף כח:) אכל מטפס ועולה מטפס ויורד ואע"ג דשעת י"ה הכנסת פועלים דריש פרק שם היתומים (ערכין דף כח:) ושם ד"ה בשעת היינו שעת הכנסת פועלים למלאכה כדמוכח תתס וכן צ"ל כל השנעין (שנעית דף מה:) כמניס לו פועלים ומוציא לו פועלים תתס לשון הכנסה והוצאה היו אכל הכל נקט כניסה ויציאה דהיינו כניסה לנימו ויציאה מנימו ופי' זה משמע צ"י ואפילו לשון הכנסה מפרש תתס כניסה לנימו ופי' איתא מפרש תתס ואלו ויאלו יעקב מן השדה בערב מינין תמן השוכר את הפועלים ופסק עמהם להשכים ולהעריב כ"י אמר ר' מנא בנתקו שאין מנהג מנאי צ"י הוא שמתה הוצאה משל בעה"ב והכנסה משל פועלים הוצאה משל בעה"ב מנין דכתיב (תהלים קד) תורח השמש יאספון מנאן ואיך יאלו אדם לפעלו הכנסה משל פועל מנין דכתיב (שם) ולעבודתו עדי ערב וכן פירש צנוקטרס אלא שפירש בכניסתו משלו מוותר משלו שאינו הולך עד אחר לאת הכוכבים ומה שזכיר ויחור אין נראה לר"י שאינו מוותר כלום ור"ח פירש בכניסתו למלאכתו וטמן משלו לבעה"ב וממחר ללאת קודם הנן שהוא זמנו ללאת ויאלו מעלות השחר ולכן צ"י יאספון ממלאכתו משל בעה"ב שיואל קודם לאת הכוכבים שיגיע לנימו עד לאת הכוכבים וזהו משל בעה"ב שהרי דינו היה עד לאת הכוכבים כמו שציבא מן הפסוק וקמ"ל ריש לקיש שזינו העולם מנהגס מדין הפסוק שציבא לקיים הא דאמר לעולם יכנס אדם צ"י ט"ו ופי' שכן משמע צ"י ואדרב' שם משמע כפי' קמא ועוד קשה לפירושו דמאי פריך ולימוי הכי נהיגי הא ריש לקיש לא איתא

אמר